

PROF. DR. B. M. J. DELFGAARD Antwoord aan prof. Baudet.

In het Algemeen Dagblad van 30 maart heeft een stuk gestaan van mijn collega Baudet uit Groningen onder de titel "Vietnam als rel in een zijstraat". In dit artikel wordt een scherpe aanval op mij gedaan. Het artikel is bovendien door Baudet in stencilvorm aan collega's toegezonden en aan studenten uitgereikt. Bij deze ampele verspreiding is het vreemd, dat Baudet zich niet de moeite gegeven heeft mij een exemplaar van het Algemeen Dagblad of het stencil toe te zenden. Anderen hebben mij van deze vreemde gang van zaken na enige tijd op de hoogte gesteld.

De verwijten van collega Baudet zijn in drie punten samen te vatten:

1. Ik voer actie onder studenten.
2. Ik gebruik leuzen en ideologiseer.
3. Ik beroep mij ten onrechte op Neurenberg.

Van deze verwijten is alleen het derde discutabel. De beide andere immers zijn ernstige en ongefundeerde beschuldigingen, waarvoor collega Baudet geen enkel bewijs overlegt en ook niet kan overleggen om de eenvoudige reden, dat beide beschuldigingen onwaar zijn.

1. Er is door mij nooit actie gevoerd voor het voeren van welke leuze ook. Op mijn colleges wordt nooit over politiek gesproken. Nooit heb ik tot een gehoor van studenten of welk ander gehoor ook een oproep tot actie gericht. Evēmin heb ik ooit stencils of andere geschriften onder docenten of studenten verbreidt, zoals collega Baudet doet.

Waarom verwijt hij mij zaken, waarvan hij na enige informatie had kunnen weten, dat ik ze nooit gedaan heb? Ik daag hem uit, ook maar de naam van één student te noemen, die door mij voor het voeren van actie is benaderd, laat staan overgehaald.

2. Leuzen noch kreten heb ik ooit aangeheven. Steeds heb ik, zowel bij bijeenkomsten als in dag- en weekbladen, geargumenteerde betogen gegeven. Op mijn colleges wordt getracht in gespreksvorm de studenten tot kritisch denken te brengen. Daardoor moeten de studenten dan leren niet-ideologisch te denken. Zij moeten leren feiten met elkaar in verband te brengen en normen te hanteren. Doet men dit, dan komt men in conflict met als vanzelfsprekend beschouwde ideologieën. Dat ervaart iedereen, die zoals ondergetekende op grond van feiten en erkende normen tegen ten onrechte heersende opvattingen ingaat.

Doch dit is juist kritisch denken. Ik neem collega Baudet kwalijk, dat hij dit alles over het hoofd ziet en juist degene die kritisch en niet-ideologisch denkt, van ideologiseren beschuldigt. Ik verwijs Baudet naar het boekje van mr. Van Benthem van den Berg: Vietnam en de ideologie in het Westen (1967).

3. Collega Baudet zegt over Neurenberg een aantal zaken, die iedereen weet. Natuurlijk is Vietnam een heel andere zaak dan de Tweede Wereldoorlog. Maar het gaat erom de pogingen van Neurenberg en Tokio voort te zetten om tot opbouw van een vredesrecht te komen. Een herhaling van Neurenberg en Tokio is onmogelijk, maar een uitbouw van de daar gelanceerde gedachten is wel mogelijk en zelfs nood-